

Регистрационен индекс	Дата
ВСС 15459	18 -12- 2019

ДО ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
/СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ/

19 -12- 2019

ДОКЛАД

от

от Весела Гълъбова-Илиева,
съдия в Районен съд гр. Варна,
член на Националната съдебна мрежа
по граждански и търговски дела,

Диян Атанасов,
съдия в Районен съд гр. Габрово,
член на Националната съдебна мрежа
по граждански и търговски дела,

Борис Динев, съдия в Софийски районен съд,
член на Националната съдебна мрежа
по граждански и търговски дела,

Относно: Участие в 77-ма редовна среща на лицата за контакт
на Европейската съдебна мрежа, проведена на 04 и 05
декември 2019г. в гр. Брюксел, Белгия

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

С решение на Висшия съдебен съвет по Протокол № 38, т. 14 от заседание на Съдийската колегия, проведено на 19.11.2019 г. бяхме командировани за участие в 77-мата редовна среща на лицата за контакт на Европейската съдебна мрежа, проведена на 04 и 05 декември 2019г. в гр. Брюксел, Белгия.

Срещата се проведе по предварително определен дневен ред, който включваше за 04.12.2019г. участие в работна група на Европейската съдебна мрежа за изготвяне на наръчник /практическо ръководство/ по прилагането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка. За втория ден бяха предвидени организационни въпроси от предходни и във връзка със следващи срещи, представяне на резултати от проведена информационна кампания по Регламента за искиове с малък

материален интерес, презентация на пилотния проект e-Codex по отношение на възможността за предявяване чрез него на искове с малък материален интерес, дискусия по предварително поставени от делегациите на държавите членки въпроси по приложението на Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на процедура за европейска заповед за заповор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела, Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания и Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за създаване на процедура за европейска заповед за плащане.

На **04.12.2019г. между 14.30 и 18.00 часа** взехме участие в работна група на Европейската съдебна мрежа за изготвяне на наръчник /практическо ръководство/ по прилагането на Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18 декември 2008 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничеството по въпроси, свързани със задължения за издръжка. Срещата беше открита от представителя на Европейската комисия – г-н Хървоје Грубишич. Същият представи накратко идеята на италианската делегация за изготвяне на наръчника, след което даде думата на проф. Констанца Хонорати от Италия. Тя представи и останалите участници в италианската работна група – проф. Катерина Верути и Роберта Барделе. Проф. Хонорати също накратко сподели идеите си за изработване на наръчник с планиран период на завършване между 18 и 24 месеца. След това помолиха да прегледаме изготвения от проф. Хонорати план /работен вариант/ на съдържанието на наръчника. Поради организационни пропуски в попълването на всички електронни адреси на участниците, някои делегации, включително и нашата, не бяха получили плана предварително. На място се запознахме със съдържанието му, разделено на шест основни глави, както следва:

- I. Приложно поле.
- II. Определяне юрисдикцията на държава-член.
- III. Определяне на приложимото право.
- IV. Как се признават и прилагат и решенията? /в т.ч. съдебни спогодби и автентични инструменти/.
- V. Сътрудничество между централните органи и между съдилищата.
- VI. Връзка между Регламента и други инструменти.

Започна поэтапното обсъждане, ръководено от проф. Хонорати, с изказване на мнения по всяка точка от различните делегации на държавите членки. Първо Проф. Хонорати отпрати запитване кой модел на наръчник

делегациите считат за по-подходящ, като се вземат предвид наличните такива, а именно модела на наръчника по Регламент Брюксел II а, изработен през 2005г. или по-новия такъв от 2014г. Посочи, че целта на наръчника е да бъде в помощ на практикуващите лица, да бъде лесен за използване и разбиране и да даде стройна картина по прилагането на регламента. Прикани към дискусия дали следва да бъдат включени проблеми по приложението на регламента, които нямат очевидно решение, като се посочат възможните решения.

В този момент думата взе представителка на Естонската делегация, която заяви съмнение дали можем да говорим за практически наръчник, ако ще даваме тълкувания. Сподели своето мнение, че наръчникът следва да дава само практически насоки, но не и да тълкува разпоредбите на регламента.

Представителят на ЕК – г-н Грубишич се намеси с коментар, че идеята на наръчника е да бъде полезен на съдиите, не на гражданите на ЕС, предвид което биха могли да се засегнат някои неясноти в регламента, като се включат полезни заключения, т.е. известна доза тълкуване.

След това думата взе представителката на немската делегация, която заяви, че подкрепя идеята за наръчник като този по Регламент Брюксел II а, но трябва много внимателно да обсъдим какво да включим в него като използваме практически подход без обсъждане на проблемни моменти, като се придържаме към текста на регламента, съображенията към тях и практиката на Европейския съд.

Проф. Хонорати отново посочи двата вида наръчници – първият твърде теоретичен, вторият – по-практичен. Подложи на дискусия и въпроса дали следва да обмислим някои от проблемите по регламента, като обсъдим практика на съдилищата на държавите-членки, без разбира се да включваме същата в наръчника.

Представителите на Полша и Франция посочиха, че е интересно да се разгледат националните подходи, но не следва да ги включваме в наръчника, а да се концентрираме само върху практиката на Европейския съд.

В същия смисъл беше и изказването на представителя на Финландия, който заяви, че практикуващите съдии оценяват високо практическото ръководство за приложение на Регламент Брюксел II а и предлагат обсъжданият наръчник да бъде изработен по негов модел, като ще бъде полезно ако в него се включат най-важните решения на Европейския съд.

Проф. Хонорати уточни, че предлага обсъждането на националните системи само като подход за очертаване на проблемните въпроси, но няма предвид включването им в наръчника.

Думата взе представителка на Испания, която каза, че следва внимателно да обмислим три въпроса: 1. Кой ще е адресата на наръчника? – дали съдии или централни органи; 2. Баланса между достъпност и прекалена опростеност на ръководството, т.е. ако съществуват известни затруднения,

не е редно да ги скриваме; 3. Въпроса за практиката на националните съдилища, която не следва да се включва в съдържанието на наръчника, но би спомогнала да забележим трудните моменти и неясните разпоредби, т.е. да я използваме като диагностика.

Последва въпрос на Швеция дали не е възможно да се проведат по-дълги срещи във връзка с изработването на наръчника или неприсъствени такива чрез средства за електронна комуникация, предвид трудностите в ангажирането с еднократно пътуване за няколко часа, за да се вземе участие в работната група.

Г-н Грубишич заяви, че ще трябва да се обмислят различните варианти за бъдещи срещи, но може би самото изготвяне на наръчника ще е по-добре да стане чрез писмена комуникация.

Проф. Хонорати отново взе думата, за да започне обсъждането по първата част от наръчника, а именно методологията и плана на съдържанието.

Делегациите подробно се запознаха с плана и дадоха конкретни предложения по различните точки – какво да се раздели, какво да отпадне, какво да се добави.

По-подробна дискусия се проведе относно двустранните споразумения между различни държави относно въпроса за издръжката и дали е редно да се изготви списък на тези, които дерогират приложението на Хагския протокол от 2007г., който евентуално да бъде приложение към наръчника. Прие се, че решение по този въпрос ще бъде взето по-късно.

По въпроса за предметния обхват на Регламента се проведе разгорещена дискусия във връзка с различни понятия – „семеини отношения“, „издръжка“, „кредитор“ и др., по-конкретно дали са автономни понятия в регламента или се определят по националното право. Повечето от делегациите се изказаха със становище, че Европейската съдебна мрежа при изготвяне на наръчника няма право да тълкува понятията, защото това може да прави само Европейския Съд.

Проф. Хонорати подчерта, че идеята не е да разтълкуваме понятията, а да дадем обща представа за тях. Представителката на Испания я прекъсна, като посочи, че в изготвената предварителна чернова на наръчника има посочени различни варианти, но е взета и позиция кой е правилния, което ние като представители на ЕСМ нямаме право да правим в такъв документ.

Дискусията продължи между всички делегации относно тълкуването на понятието „издръжка“ в различните държави. От страна на българската делегация в тази връзка разяснения даде съдия Весела Гълъбова. Не се достигна до единно становище дали освен двете съществуващи решения на Европейския Съд /за които всички признаха, че са доста стари/, следва да се дават още примери.

Проф. Хонорати заключи, че очевидно всички се нуждаят от още време да обмислят поставените проблеми, като може би дискусията следва

да продължи в писмен вид. Помоли най-активните в дискусиата делегации – Естония, Германия и Испания да обобщят техните становища в писмен вид.

Срещата на работната група бе закрыта от г-н Грубишич, който заяви, че вероятно дискусиата ще продължи в писмен вид и впоследствие ще бъде взето решение дали да се проведе нова присъствена среща. Обеща да се попълнят празните в списъка с електронни адреси на участниците, за да могат всички да получат материалите и да могат да участват в бъдещите писмени обсъждания.

На 05.12.2019г. между 9.00 и 17.00 часа присъствахме на срещата, проведена по предварителния дневен ред.

Срещата беше открита от представителите на Европейската комисия и започна с организационни въпроси, представени от г-н Хървойе Грубишич.

Обявиха се датите на бъдещите срещи през 2020 г., както и част от дневния ред по тях:

04-05.02.2020 г. в Брюксел – годишна среща

09-10.03.2020 г. в Брюксел с тема „наследяване“

04-05.05.2020 в Брюксел с тема „несъстоятелност“

15-16.06.2020 – в Хърватско, където ще се обсъжда регламент Брюксел Па, режими на имуществени отношения между съпрузи и регистрирано партньорство

17-18.09.2020 г. – в Бон, Германия с тема „връчване на документи и книжа и събиране на доказателства“

17-18.11.2020 г. – в Брюксел с тема „издръжка“.

Обяви се, че сайтът на ЕСМ се е преместил в портала e-justice, преместени са и информационните документи на тема „Правна помощ“. Добавени са два нови информационни документа на тема „режими на имуществени отношения между съпрузи“ и „имуществени последици на регистрираните партньорства“, които следва да бъдат попълнени от държавите-членки.

Очаква се до Коледа да се напредне с работата по Насоки по трудови въпроси, които да бъдат предоставени на контактните точки, за да могат да бъдат обсъдени на годишна среща.

Докладва се, че е налице работна група, която се води от Германия, която работи по изготвянето на формуляр за искане на информация за банкова сметка. Работата е в напреднала фаза и се очаква да се изготвен проект да се представи за обсъждане на срещата в Германия.

Изнесен беше доклад за проведена информационна кампания за насърчаване на ползването на регламента за исковете с малък интерес,
Включваща

1. актуализация на двете ръководства – 1 – практическо и 2 – потребителско
2. изработване на графични материали на портала
3. оптимизация на портала за Гугъл и платена реклама в Гугъл която е отчетена за успешна.

Очаква се публикуване на консолидирана версия на проекта и промяна в интернет портала e-justice в частта за страницата на Регламента.

Г-н Александър Иванчев представи **презентация на системата e-CODEX** (e-Justice Communication via Online Data Exchange) - www.e-codex.eu

Системата е изработена от Европейската агенция, съфинансирана от Европейската комисия и поддържана от държавите-членки.

Представява децентрализирана инфраструктура за сигурна електронна комуникация, Европейската комисията не съхранява информацията която е прехвърлена между страните – членки чрез системата.

Поддържа се от e-codex group.

Предпоставка за ползването а услугата инсталацията на два разработени софтуерни компонента 1. Delivery gateway access point и 2 Connector software.

В момента консорциум от страни-членки развива функционалност – приложение на системата за доставяне на информация по Регламента за европейска заповед за плащане, и регламента за искове с малък материален интерес.

Използва се за връзка на данните от търговските регистри на държавите членки, регистрите за несъстоятелност на държавите членки, европейската заповед за разследване.

Системата E-Codex няма потребителски интерфейс. Използва се за машинен обмен на информация по предварително зададена схема.

Предпоставка обмена на информацията й е наличието на портал – точка за достъп до който се достави информацията откъдето да се достави до база данни (каквато може да бъде деловодната програма на съда) използва се електронен подпис. Към момента поддържаните крайни бази данни до които се доставя информацията са MySQL v. 5.5 и по-висока и Oracle 12g и по-висока.

С оглед наличието на портал на съдебната власт, чрез който има централизиран достъп до деловодните програми на всички съдилища, поддържани от „Информационно обслужване“ АД е може би е удачно при изработката на новата ЕИСС да се спазят изискванията за интеграция с E-Codex или за в бъдеще да има техническа съвместимост.

В момента Австрия, Чехия, Малта, Полша, Португалия и още една страна-членка работят по внедряването на E-Codex при разглеждането на дела по Регламента за искове с малък материален интерес.

В момента Германия, Австрия, Италия, Малта, Естония, Чехия, Полша, Португалия и още една страна-членка работят по внедряването на E-Codex при разглеждането на дела за Европейска заповед за плащане.

Работи се и по свързването на Европейския портал за правосъдие e-Justice с e-Codex.

Посочи се, че все още са налице нерешени изцяло предизвикателства при развитието на крайното техническо решение за разглеждане на делата – трудно е да се определи компетентен съд само въз основа на адреса; страната по делото, която инициира производството трудно може да намери указания за дължимата държавна такса, която следва да се заплати електронно; по чл. 13 от регламент 861/2017 държавите членки сами определят дали допускат електронно подаване на документи; няма нормативна уредба за взаимното признаване на различните видове електронни подписи издадени в различните държави членки, поради което и в практиката макар и без нормативно основание се е наложило проверката на ел. подпис да е съобразно правото на д-вата на изпращащия съобщението, подписано с ел. подпис.

При обсъждането на презентацията представителят на Германия заяви, че Германия иска E-Codex да се използва и при разглеждането на делата по Регламента за връчване на съдебни книжа и Регламента за събиране на доказателства.

Изявлението е логично доколкото във всички посочени Регламенти има приложения - формуляри в табличен вид, които са изключително подходящи за машинна обработка.

След презентация последва **обсъждане на предварително зададените от държавите членки въпроси**, с които бяха изпратени за запознаване преди провеждане на срещата.

Въпросите за приложението на регламент (ЕС) 861/2007 за създаване на Европейска процедура за искове с малък материален интерес:

1. Дали страните членки са концентрирали разглеждането на искове по регламента или за издаване на европейска заповед за плащане в определение съдилища или във всички съдилища се разглеждат исковите?
2. Дали актовете по разглеждане на тези дела се изготвят от съдиите или може да се изготвят от съдебни служители.

Въпросът е поставен от финландската делегация, която обясни, че във Финландия само един съд е компетентен да разглежда тези дела. Служители подготвят делата, след което съдията проверява и се произнася.

Мнозинството делегации от държавите-членки обясниха, че в техните правни системи е посочено нивото на съда, който разглежда тези дела, без

обаче да се посочват конкретни съдилища. Така например в Италия тези дела се разглеждат от първоинстанционните съдилища. Изключение правят Латвия, която е представила списък с 31 съдилища и Малта, в която делата се разглеждат от 2 съдилища. Посочи се, че Регламент (ЕО) № 861/2007 допуска такова определяне на съдилища.

От страна на България съдия Весела Гълъбова представи нормативната уредба, съгласно която молбата за образуване на производство по европейската процедура за иски с малък материален интерес се подава пред районния съд по постоянния адрес на ответника или по неговото седалище, а молбата за издаване на европейска заповед за плащане се подава пред окръжния съд по постоянния адрес на длъжника, по неговото седалище или по местоизпълнението. Поясни се, че няма специализация на съдиите относно разглеждането на тези дела. В Малта има два съда, които разглеждат тези дела. Във Великобритания няма концентрация на такива дела, тъй като се преценили че концентрация трябва да има по сложни дела. Въпросните дела (искове с малък материален интерес са до 12000 евро) се разглеждат от всички съдилища.

В Италия исковете с малък материален интерес се разглеждат от всички първоинстанционни съдилища като няма специализация по отделения при разглеждането на исковете. В някои от съдилищата се насрочва открито съдебно заседание, въпреки че не е необходимо. Обсъжда се идеята за в бъдеще исковете с малък материален интерес, процедурата по регламента за връчване на книга и по събиране на доказателства да се концентрират в по-малък на брой съдилища и да се разглеждат електронно.

В Германия е предвидена възможност да се създаде 1 съд във всяка федерална провинция и е направено, макар че не са длъжни. Делата се разглеждат от професионални съдии.

В Холандия има само 1 съд в Хага, който разглежда исковете с малък материален интерес. Ако има подадено възражение делото се разглежда от съдия в РС, който е специализиран по такъв вид дела. Считат, че това работи.

В Кипър всеки съдия от РС разглежда иски с малък материален интерес от първоинстанционни съдии.

В Португалия няма концентрация на тези дела с малък материален интерес, разглеждат се от всеки районен съд. Заповедите за плащане се издават само от един съд.

Във Франция в момента всички съдилища разглеждат тези дела. От 01.01.2020 г. всички заповедите за плащане по регламента ще се издават в съда в Страсбург, който и сега е съдът който издава националните заповеди за заплащане. Броят на делата по европейска заповед за плащане е много малък.

В Полша няма специализация на делата по Европейска заповед за плащане и иски с малък материален интерес. Разглеждат се в районните

съдилища. Нямаат електронни процедури на европейско ниво а само за национални, които са различни.

В Испания има много такива дела, които се разглеждат от професионални съдии. Обмисля се в бъдеще да се направи специализация да презгранични дела.

Обобщението от дискусията, направено на представител на Комисията, беше че каквото може да се систематизира и автоматизира трябва да се направи.

По втория въпрос с е посочи от Холандия, че там съдебни помощници изготвят актовете, но съдия подписва. В Италия също.

Обобща се че с оглед практиката на СЕС европейската заповед за плащане и сертификат за изпълняемост се издават от съдия като аргументът се изведе от решение на СЕС по дело C-300/14 (Imtech Marine Belgium NV срещу Radio Hellenic SA).

2. Кой длъжностни лица в съдилищата на държавите-членки участват в процедурите по искове с малък материален интерес и по молбата за издаване на европейска заповед за плащане?

Този въпрос бе поставен от страна на Финландия, от където бе отбелязано, че нарасналият брой дела води до интерес да бъде споделено дали е възможно делегирането на част от правата на неюридически персонал.

От изразените становища на всички представители на държавите – членки се установи, че навсякъде съдии са лицата, които постановяват решения по тези процедури, като в някои от тях съдиите са подпомагани в обработката на делата от персонала на съда. В тази връзка беше цитирано решение на Европейския съд, съгласно което при издаването на съдебен акт, същият следва да бъде изготвен от съдия.

3. След като сертификатът е във форма А на регламента само ищецът може да го поиска. На ответника е дадена възможност да поиска сертификат само ако има насрещен иск, (за който подава формуляр А и С- българско В) в последната форма обаче не е предвидено да се иска сертификат. Задаващия въпроса счита че за ответника може да има интерес да поиска сертификат за изпълнение на решението, например ако има присъдени разноси в негова полза. Дали за получаването му следва да използва т. 8. от формуляр С- българско В?

Според Холандия и Германия с оглед разпоредбата на чл. 20, ал. 2 се използва формуляр D (българско Г) . Според Италия няма как да се използва формуляр С (българско В).

В крайна сметка се посочи, че може да се ползват и двата начина, доколкото има практика на Съда на ЕС, че формулярът е за улеснение, а не форма за действителност. Може да се ползва и т. 8. от

формуляр С (българско В), въпреки че няма указания до страната, че може да го ползва, което е проблем на формуляра. Комисията няма планове в скоро време да го прецизира.

Спомена се, че приложението на Регламента за съдебното изпълнение ще се оценява от комисията, при което немският представител заяви, че иска да се разшири приложното му поле като се добави, че е приложим и за семейно имущество и наследство, тъй като регламент Брюксел IIА не бил достатъчен.

Въпроси по регламент ЕС № 1896/2006 за създаване на процедура за Европейска заповед за плащане.

4. Според чл. 6, ал. 1 от Регламент 1896/2006 компетентният съд се определя съобразно релевантните разпоредби на Общностното право, в частност Регламент 44/2001 (сега Регламент 1215/2012). Съгласно чл. 28, ал. 1 от Регламент 1215/2012, Когато срещу ответник с местоживееене в държава членка е предявен иск в съд на друга държава членка и той не се яви, съдът служебно прогласява, че не е компетентен, освен в случаите, когато компетентността му произтича от разпоредбите на настоящия регламент. Ако ответникът се яви делото може да продължи съобразно чл. 26 от регламент 1215/2012 (пророгация). Ако обаче ответникът не се яви, съдът не прекрати делото, а го разгледа по същество и издаде Европейска заповед за изпълнение може ли да я отмени сам?

Задаващият въпроса (Словения), счита че регламент 1896/2002 не решава този въпрос. Чуди се дали Заповедта за плащане следва да се обезсили, а произнасянето за издаване на заповед за изпълнение да се отмени като грешно (чл. 10, ал. 2) или пък изобщо да не издава заповед за изпълнение, което пък според чл. 26 от Регламент 1215/2012 не е възможно.

Според Словакия защитата на страната е да подаде възражение, след като получи заповедта за изпълнение, ако не същата влиза в сила. Германия, Португалия и Холандия считат, че до такава хипотеза не следва да се стига т.к. съдът служебно следи за компетентността си, ако се издаде заповед без да е компетентен, има право на възражение по чл. 26 регламент Брюксел I въпросът бил решен в практиката на СЕС по дела 234/15 и 144/12.

5. В случая на връчване на ответник, имащ местоживееене в друга държава членка изглежда, че следва да бъде приложен Регламент 1393/2007 г., както е установено от чл. 27 от Регламент 1896/2006 г. При това положение, в случай, че книгата не са предоставени на ответника на език, който разбира, възможно ли е за него, след изтичане на срока по чл. 16 ал. 2 от Регламента, да поиска преглед в изключителни случаи срещу европейската заповед за плащане в светлината на чл. 20 от Регламент 1896/2006 г. Цитирано беше

решение на Европейския съд, съгласно което не е възможно в тази хипотеза ответникът да поиска преглед в изключителни случаи по чл. 20 В случаите, в които съдът реши, че връчването е нередовно следва да обяви за невалидна само декларацията за изпълнимост, издадена съгласно чл. 18 от Регламента? Изказа се само португалската делегация, която е задала въпроса, но другите държави не взеха становище.

6. Може ли да се даде пример кога се ползва форма С (българско В)? – въпрос от Малта.

Според представителя на Германия се случва в много редки хипотези. Пример е, когато се претендират прекомерни разноски за адвокат и тогава съдът, който е разглеждал делото е връчил тази форма на ответника.

Според представителя на Обединеното Кралство, те не проверяват разноските, а форма С (българско В) се ползва, ако се претендира лихва в прекомерен размер, тъй като това може да бъде заложено в компютърната програма.

Италия – ползва се когато претенцията противоречи на добрите нрави.

7. Проблем с разноските. Във формуляр А ищецът може да иска присъждане на разноски, като в код 01 се описват съдебните, а в код 02 – други. В насоките за попълване на формата е предвидено че разноските могат да бъдат свързани с представителството на ищеца или разноски направени до отнасяне на въпроса до съда. Съдът следва ли да провери дали разноските са направени, например като изиска представянето на фактура или трябва да се съобрази с това което е поискано от страната в раздел 9 от Формуляр А? – въпрос от Малта.

В Германия ако се претендират разноски по разпоредбите на националното право се проверяват, но ако се претендират по чуждестранно право не проверяват дали са правилно определени по чуждото право.

В Обединеното кралство Европейските заповеди за изпълнение се печатат автоматично и не се проверяват от хора и не проверяват разноските, страната трябва да направи възражение за прекомерност.

В Испания съдебен служител проверява претенцията за разноски и съдът служебно намалява претенцията за разноски при прекомерност.

Според Холандия въпроса за разноските се изследва *ex officio*, което означава, че съдът следва да издири информация за размера на разноските в Държавата-членка, откъдето е заявлението.

8. Как се изчислява лихвата от определена дата до датата на плащането. Дали във формуляр Е – българско Д трябва да се изчисли сумата до датата на завеждането на заповедта или да не се попълва размера, тъй като е дължима до датата на плащането.

Въпросът е поставен от страна на Малта.

Представителя на Обединеното кралство счита че Формите не са добре написани, но счита че не трябва да се изчислява размера – това може да се направи от длъжника.

В Германия има 2 решения в практиката – или ако не е попълнен формуляр Е – българско Д се сдават указания за попълване на формуляр А или въз основа на посочения лихвен процент изчисляват сумата от подаването на заповедта с след този момент считат искането за лихва като последица на иска.

9. Какво правят съдилищата когато към Форма А няма приложени доказателства. Дали в този случай се иска такова с форма Б или се издава форма Е – българско Д и без доказателства. Същността на въпроса е дали представянето на доказателства е задължителна предпоставка за уважаване на искането.

Според представител на Обединеното кралство системата е автоматизиран и не работи с документи, които да проверява.

В Германия процеса също е автоматизиран. Не се проверяват документи. Ако се отказва се отказва само въз основа на твърденията направени във Форма А.

Във Франция също няма задължение за прилагане на доказателства, но е трудно да се убедят местните съдии да уважават претенция само по твърдения.

Във Люксембург имало действителен случай когато искали допълнителни документи – фактури и възникнал въпроса трябва ли да бъдат преведени.

Представителят на Комисията Георг Хайбах обобщил че не може да се искат доказателства по регламента. Работи се само по твърдения. Ако се искат документи това би била някаква национална процедура различна от европейската. Изисква се само посочване на списъка с доказателства, с които страната разполага. Това е опростена процедура, а не се преследва изследване на същността на спора.

Представителката на Италия подкрепи представителя на Комисията, тъй като в производството се цели бързина. Едва ако има подадено възражение тогава се представят доказателства при доказването. Следва да се има предвид, че се касае за отделен европейски инструмент, към който не следва да се приспособяват националните правни инструменти.

Представителката на Испания посочи че не се искат доказателства, но всичко може да се промени.

Представителят на комисията заяви че имало висящо дело пред СЕС по въпроса.

10. Дали издаването на Европейска заповед за изпълнение е дигитализирано? Има ли какво да се сподели?

С предходните обсъждания се установи че е автоматизирано поне в Германия и Обединеното кралство.

Представителят на Германия предаде, че препоръката на Немския централен заповеден съд за европейските заповеди за изпълнение е за в бъдеще че когато се разработват формулярите следва да се ограничат текстовите полета които се попълват свободно от страните, тъй като са много и не може в такива полета да се въвеждат машинни контроли за обработката им. Правят практически опити за ограничаване на недостатъците на настоящето положение като по двустранна спогодба с Австрия имат достъп до бази данни чрез които се прави служебна проверка от съдилищата.

Пропуснаха се, част от представените въпроси и се премина към т. 20.

20. Информация в Портала на ЕС e-justice: Важно е информацията подадена от страните членки да е подадена на английски език, защото порталът се ползва много когато се издава заповед за заповор и трябва да бъде приведена в изпълнение чрез орган на държавата по изпълнението (да се знае кой орган следва да бъде уведомен) Важно е да се обсъди и и изясни предмета на регулацията по чл. 2 от регламента . Ако се дадат конкретни примери това ще помогне да се разбере доколко регламентът се ползва, например, ако правителството е засегнато може ли и пред кого да подаде молба за издаване в негова полза за издаване на заповед за заповор? Малта уведомява, че по договори за строителство правителството би могло да иска да се издаде заповед за заповор.

Беше изяснено че за информацията на портала се прави машинен превод поради което и е важно да е на английски език.

След това се премина на въпроси, свързани с регламент 655/2014 за създаване на процедура за европейска заповед за заповор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела:

21. Постави се на дискусия във връзка с обстоятелството, че формуляра към Част А на Европейската заповед за заповор не споменава дали заповедта е получена преди кредитора да образува съдебното производство или след издаване на съдебно решение в негова полза, т.е. дали заповедта за заповор е обезпечителна или изпълнителна мярка. Въпросът е поставен от Малта. Прецени се, че въпросът е резонен и представителите на Европейската комисия заявиха, че ще бъде му бъде обърнато внимание при последващ преглед на формулярите.

Следващият въпрос 22. беше да бъде ли издаден наръчник за приложение на Регламента за европейската заповед за обезпечение.

Според представителя на Германия регламента не се ползва много често, но доста немски съдилища получават искания, които не са съобразени с регламента. Предлага да се направи информационна кампания.

От страна на Франция беше посочено, че броят на делата по регламента е много малък. Счита че не се ползва от адвокатите защото е труден и неясен. Счита че е много полезно да се издадат указания как да се ползва.

Представителят на Полша подкрепи становището на представителката на Франция.

От страна на Холандия се посочи, че е по-лесно за страните да се сдобият със обезпечителна заповед за 1-2 дни по реда на националната процедура, отколкото по европейската, затова има много малко дела.

Представителката на Италия също счита, че адвокатите не разбират регламента.

В обобщение представителят на Комисията заяви че ще се изработи някаква листовка за реклама, която да се ползва от адвокатите.

Накрая, накратко бяха разгледани **няколко въпроса по приложението на регламент ЕС № 805/2004 за въвеждане на Европейско изпълнително основание:**

11. С оглед установяването на минимални стандарти някои страни членки са подали информация че е в практиката има случай когато по делото не е налична необходимата информация по и се извършва проверка с оглед разпоредбите на чл. 13,14,15,16,17 и 18 от Регламента. Как се решава този проблем в практиката?

Спомена се че предимствата за издаването на сертификат за изпълнение са, че веднъж издаден след това много трудно може да бъде атакувано изпълнението.

Поставен беше практически проблем, че се налага преценка дали са покрити минималните стандарти по регламента, тъй като понякога документите по делото не съдържат необходимата информация за извършване на изискуемата по регламента проверка на изпълнителното основание. Представителите на Европейската комисия се намесиха с коментар, че заповед следва да се издаде само, когато съдията е 100 % сигурен, че всички обстоятелства са налице. Холандия, Полша и Германия се присъединиха към този подход, като подчертаха, че тук съдията трябва да бъде изключително стриктен. Според Италия съдията преди да отхвърли искането за издаване на сертификата трябва поне да опита да се снабди с необходимата му информация. Според Франция съдията проверява дали са налице предпоставките за издаване на сертификат.

12. Какви са разликите между издаването на удостоверение за Европейско изпълнително основание и сертификат по чл. 53 от Регламент 1215/2012 (Брюксел Ia)?

Тук Франция обясни, че по регламента за Европейско изпълнително основание съдията издал акта, подлежащ на изпълнение издава и сертификата за изпълнение и не може да бъде поставен отказ за изпълнението, а по Регламент 1215/2012 (Брюксел Ia) друг съдия проверява дали са спазени изискванията при постановяването на решението чието изпълнение се иска и при определение обстоятелства е възможен отказ от изпълнение, въпреки издадения сертификат по чл.53.

Според представителя на Германия разликите са: 1. различното основание за издаване (само безспорно вземане по ЕС № 805/2004 за въвеждане на Европейско изпълнително основание, а всеки акт по Регламент 1215/2012 (Брюксел Ia), 2. различни основания за постановяване на отказ от издаване; 3. различен ред за обжалване на акта.

Представителите на комисията се присъединиха към този коментар, като подчертаха, че при удостоверение по регламента за регламента за европейското изпълнително основание са налице много стеснени основания за отказ от изпълнение, а при сертификата по чл.53 от регламент 1215/2012г основанията за отказ са множество, като следва да се има предвид, че за европейското изпълнително основание касае безспорни вземания, а регламент 1215/2012г. касае всички вземания. Представителят на Комисията заяви, че Комисията иска да разшири приложението Регламент ЕС № 805/2004 за въвеждане на Европейско изпълнително основание.

Последният въпрос 13 беше: Възможно ли е издаването на сертификат за решение, постановено срещу ответник, който няма местоживеене в ЕС, но чието имущество се намира в държава – членка?

Според представителя на Обединеното кралство няма пречка за издаване на сертификат за изпълнение.

Представителят на Холандия постави въпроса дали чл. 6, ал. 1, б. „г.“ се прилага за потребители извън ЕС.

Според представителя на Германия основанието за сертификат и изпълнени в случая е чл. 26 от Регламент 1215/2012 (Брюксел Ia).

Чл. 6, ал. 1, б. „г.“ от регламент ЕС № 805/2004 за въвеждане на Европейско изпълнително основание не се прилага за потребители от ЕС

Според представителя на Италия по аргумент от Чл. 6, ал. 1, б. „б.“ от регламент ЕС № 805/2004 следва да има възможност за прилагане на закона по местонахождение на имуществото. Може да се изпълнява върху имущество което е в ЕС.

Представителите на комисията обобщиха, че е възможно при това не само когато има недвижим имот, а и банкови сметки напр., като регламентът не поставя ограничения в този смисъл.

След приключване на дискусията по предварително зададените въпроси срещата беше закрыта.

Приложение: Програма на срещата

С уважение: Весела Гълъбова-Илиева,
Диян Атанасов
Борис Дицев